Dănuţ Ungureanu
Malawi cu capitala la Zomba

Ceauşescu nu a putut fi înlăturat de la putere. Din când în când, pe parcursul scenariului, dacă este nevoie, vor fi înfățişate intervențiile sale publice, după 1990.

După ani de eforturi disperate de a se integra în structurile euroatlantice şi de a se alinia standardelor de viață ale statelor dezvoltate, România a optat pentru o democrație originală, în care cuceririle comunismului edificat de clasa muncitoare preiau creator unele dintre realizările capitalismului.

1. *(Exterior, iarnă, cartier de blocuri bucureştean, amiază. Un bloc părăginit, la capătul unei alei desfundate. Când ne apropiem, observăm că deasupra intrării uneia dintre scări, în fața căreia stă de pază un jandarm cu arma pe umăr, se află o placă pe care scrie „Senatul României, etajul 4”. Nelu Pătraşcu dă din cap timid către militar, se şterge bine pe picioare, scutură pulpanele paltonului şi intră.*

Interior, scara blocului, amiază. La etajul patru sună la una dintre uşi. Îi deschide tovarăşa secretară Lucreția, care îl măsoară cu un ochi critic, după care se întoarce şi se duce la treaba ei. Nelu Pătraşcu interpretează atitudinea ca pe o invitație de a intra.)

Lucreţia

Pătraşcule, acuma că suntem doar noi doi, deocamdată, ascultă la mine, ascultă-mă bine: cumpără-ți, frate, un şprai, ceva, cel mai ieftin măcar, şi mai dă-ți din când în când pe la subraț, că m-ai omorât. Şi pe tovarăşul senator l-ai omorât cu mirosul de vaselină, sau ce-o fi…

Pătraşcu

(Demn)

E mirosul uzinei, tovarăşa Lucreția. Mirosul muncii.

(Lucreția dă din umeri resemnată. Pe biroul ei se stinge beculețul roşu şi se aprinde cel verde, semn că senatorul poate primi. Pătraşcu îşi ia mapa şi intră în biroul senatorului, la fel de demn.)

2. *(Interior, biroul senatorului, amiază.)*

Senatorul Niculescu

Ia, serveşte o Coca Cola, tovarăşe Pătraşcu!

(Nelu Pătraşcu îşi scoate şapca şi îşi trece mâna prin păr.)

Niculescu

Dumneata locuieşti, dacă îmi aduc bine aminte, pe Calea Moşilor.

Pătraşcu

Pe Moşilor, tovarăşe senator.

Niculescu

Câți tovarăşi sunteți în apartament?

Pătraşcu

Eu, soția, doi copii şi încă doi tovarăşi.

Niculescu

Doi copii?

Pătraşcu

Soția este în luna a şasea.

Niculescu

Aşa, aşa… şi lucrezi la Sece Aversa Sea. Montator.

Pătraşcu

Depanator, tovarăşe. Depanator de pompe axiale.

Niculescu

Aşa, aşa… E o meserie frumoasă meseria de depanator. Simți că le poți fi de folos tovarăşilor. Nu-ți mai torni?

(Nelu Pătraşcu înghite în sec. Coca-Cola face sute de băşici parfumate şi e rece ca ghiața.)

Pătraşcu

'Trăiți, tovarăşe! A fost foarte bună.

Niculescu

E de-a noastră, de Ploieşti. Poți să le duci o sticlă tovarăşilor soție şi copii. Vi s-a repartizat frigider în apartament?

Pătraşcu

Da, tovarăşe senator. Un frigider mare, modern. Ne ajunge la toți tovarăşii, l-am compartimentat judicios. Unul dintre tovarăşi e lacto-vegetarian.

Niculescu

Ce e mă? Băi, am o ciudă pe-ăştia care strâmbă din nas la o fleică, la un mititel, la pastramă. O fi vreun fandosit din ăia toată ziua cu nasu-n cărți.

Pătraşcu

Tovarăşul Petre e debarasor la turnătorie. Ridică mult şpan.

Niculescu

Bine. Să aveți grijă de copii, să nu se-ncuie dracu' în frigider, să ne facă vreun pocinog. Stau străinii cu ochii pe noi ca pe butelie, mai ales dacă e vorba de copii.

3. *(Interior, biroul senatorului, amiază. Senatorul se ridică şi dă ocol biroului. Pătraşcu îşi dă seama cât este de solid, abia când acesta ajunge în dreptul lui şi îi aşează o mână pe umăr, copleşindu-l.)*

Niculescu

Ia zi, mă Pătraşcule, la ce spuneai că lucrezi acum?

Pătraşcu

La un rotor de pompă axială, tovarăşe senator. E o inovație la care mă gândesc de anul trecut. Mă scol noaptea şi-mi zic: „Nelule, dacă nu eşti în stare să-i dai de cap, atunci degeaba a trudit poporul ăsta ca să te trimită la şcoală”. Şi nevastă-mea se scoală şi-mi zice: „Da’ mai culcă-te, măi omule, nu te mai foi atâta”. Toată şmecheria e la înălțimea de aspirație, tovarăşe senator. Cu aplicație în irigații.

(Senatorul fluieră admirativ.)

Niculescu

Asta nu-i rău. Țara are nevoie de pâine, Pătraşcule. Cum ziceam, ca să te poți dedica muncii dumitale cum se cuvine, pot să-ți fac rost de o cameră pentru o lună de zile. O cameră numai a ta. Ce spui?

(Pătraşcu dă pe gât dintr-o singură sorbitură ce-i mai rămăsese în pahar.)

Pătraşcu

Eu, tovarăşe senator, m-am obişnuit cu soția, copiii şi ceilalți tovarăşi. Ştiți, prezența dânşilor mă stimulează la calcule, mai ales la calculul integral. Mai zice un tovarăş o părere, mai țipă ăia mici… Dacă aş fi singur, numai cu rigla de calcul, cred că aş înnebuni.

Niculescu

’Aide, mă Pătraşcule, lasă rigla! Mă gândeam să te stimuleze o tovarăşă mai tânără, mai, cum să zic eu? Mai în putere şi cu imaginație. Ştim şi noi ce greu e să fii geniu. Da’ dacă nu vrei, eu unul nu te oblig. Zici că te mulțumeşti cu cererea asta de excursie.

Pătraşcu

Sunt mulțumit, tovarăşe senator. Leafa ne-ajunge, copiii învață bine… Cel mare e comandant de detaşament. Tovarăşii sunt cumsecade.

Niculescu

Da, da…

(Senatorul Niculescu îşi descheie încet doi nasturi de la cămaşă, lăsând să i se vadă părul de pe piept şi pielea frumos bronzată. Apoi îşi suflecă mânecile. Tocul pistoletului Carpați se leagănă greu la subsuoară. Vorbeşte liniştit.)

Niculescu

Mă Pătraşcule, de ce ne faci, mă, greutăți?

(Celălalt respiră o dată adânc şi rămâne hipnotizat.)

Pătraşcu

Ce… Nu înțeleg, tovarăşe senator.

(Niculescu râde scurt, fără veselie.)

Niculescu

Nu înțelegi? Păi să-ți vorbesc mai pe înțeles. De ce mă-ta nu ieşi, mă, la mitingul de protest? De ce, mă, tovarăşii pot să iasă şi tu, inventatorul lui peşte prăjit, n-ai timp?

Pătraşcu

Eu, tovarăşe senator…

Niculescu

Ce tu, mă, ce tu? Da „noi" când o să zici cu gura plină, Pătraşcule? Ori ai prea mulți dinți? Ai idee, Pătraşcule, cât cheltuieşte statul cu mitingurile astea? Mâine te prezinți la miting, în Piața Revoluției. Strigi lozinca principală şi te urci la tribună. Vorbeşti cel puțin două minute.

Pătraşcu

Ce să strig eu acolo, tovarăşe senator? Sunt mulțumit de leafă, îmi place meseria… ăia mici învață bine, tovarăşii…

Niculescu

Sunt cumsecade, da. Deci n-ai ce să strigi alături de tovarăşii tăi. Toate sunt bune.

(Când Nelu Pătraşcu deschide gura ca să facă unele precizări necesare, senatorul i-o închide la loc cu o palmă sănătoasă, sonoră. Apoi se apleacă interesat de firicelul de sânge.)

Niculescu

Văd că ți se cam brehăne. Ai uitat cuvintele Tovarăşului? „În democrația originală, cetățeanul este obligat să lupte pentru dreptul concetățeanului său de a-l contrazice". Nici acum nu pricepi, tovarăşe geniu?

(Pătraşcu dă din cap lămurit.)

Pătraşcu

Da' grea palmă mai aveți, tovarăşe senator!

4. *(Exterior, stradă, puțin după-amiază. Este ora 14.00. Vagonul portocaliu al tramvaiului 21 ia virajul în intersecția Moşilor cu Republicii şi se opreşte în stație, tremurând din toate încheieturile. Nelu Pătraşcu reuşeşte să se urce pe scară, printre paltoane cafenii şi halate de molton. Se aud din spate vocile celor mai puțin norocoşi.)*

Voci

Încă puțin, tovarăşi! Mai e loc la mijloc!

(Tramvaiul porneşte cu greutate spre intersecția cu strada Mihail Eminescu, poticnindu-se din când în când din pricina denivelărilor. Pătraşcu apucă strâns bara din fața lui. Nu vede nici un chip. Picături de apă se preling pe tabla deformată şi-i pătrund sub guler gâdilându-l. Când întoarce capul vede ferestrele fără geam ale blocurilor abandonate, defilând oarbe, cu destulă repeziciune.

La Bucur Obor, tramvaiul ticsit dă pe dinafară, doborându-l pe spate în zăpada afânată. Se ridică scuturându-se, printre mâini, spinări cocârjate şi picioare. Vedere de sus: din cele două vagoane de tramvai coboară mii de persoane! Pătraşcu se alătură celor câteva sute de tovarăşi care se îndreaptă spre poarta fabricii de pompe.

Când ajunge în dreptul biroului expediție, încă un tramvai arhiplin se opreşte în stație.)

5. *(Interior, locuința familiei Pătraşcu, seară. Petrica Pătraşcu trebăluieşte în bucătăria minusculă, la lumina unui bec chior. Nelu povesteşte agitat.)*

Pătraşcu

Îți dai seama, Petrica, am intrat în oficiu şi am găsit toate calcurile ude. Tovarăşul Nistor a uitat fereastra deschisă peste noapte.

Petrica

Aşa se iroseşte uneori munca de o viață a unui om, din nepăsarea celorlalți.

Pătraşcu

Nu cred că Nistor a făcut-o intenționat, trebuie să fi avut un motiv. Probabil că s-a stricat iarăşi instalația de încălzire peste zi şi n-au mai rezistat tovarăşii cu fereastra închisă. E americană, se strică tot la două zile.

Petrica

Aşa, aşa…

Pătraşcu

Tovarăşii colocatari ce fac?

Petrica

Da' ştie-i păcatele, că numai prostii e-n capul lor şi ăştia mici le dă târcoale toată ziua.

Pătraşcu

Nu fi reticentă. Mă duc să văd.

(Nelu Pătraşcu ciocăneşte la uşa celeilalte camere, în care locuiesc tovarăşii colocatari. Fiindcă nu se aude nimic, se întoarce tiptil în camera familiei sale.

Petrica Pătraşcu se strânge lângă el oftând.)

Petrica

Nu te mai amărî şi tu acuma, Nelule. Hârtiile se fac din nou, se usucă ele. Tu să fii sănătos, că ce ai în cap nu-ți ia nimeni.

Pătraşcu

Asta cam aşa e. S-a terminat cu scurgerile de materie cenuşie. S-a dumirit conducerea de partid şi de stat şi a schimbat garnitura la oberteinerul de inteligență.

(El se întoarce pe partea cealaltă. Ea suflă greu, întretăiat. Nelu Pătraşcu se răsuceşte din nou, o ia în brațe şi-i trage cămaşa de noapte în sus. Copiii sforăie subțirel, compresorul frigiderului se opreşte brusc. Unul dintre tovarăşi începe să vorbească în camera cealaltă fără să se trezească. Soții Pătraşcu se împreunează cu multă grijă, ca să nu dăuneze sarcinii Petricăi.)

6. *(Interior, locuința familiei Pătraşcu, noapte. Soții sunt la postludiu.)*

Pătraşcu

Tovarăşul senator v-a trimis o sticlă de Coca Cola. Am pus-o în frigider, ca s-o beți dimineață.

Petrica

(Speriată)

Mai bine o aducem aici. Tovarăşii se scoală la trei şi pleacă înainte să ne trezim noi.

Pătraşcu

(Înecându-se de furie)

Da' ce, zici că stăm în casă cu nişte hoți?

(De fiecare dată când cineva este bănuit pe nedrept, i se pare că nedreptatea îl loveşte pe el însuşi.)

Petrica

(Schimbă vorba cu viclenie.)

Mai aveți comenzi la export?

Pătraşcu

Ruşii iau tot. Tot. După ce ne-au dat tezaurul acela mic, de demult, când au descoperit prin documente că de fapt noi le datorăm lor un tezaur uriaş, avem mari dificultăți cu dânşii…

Petrica

Te duci mâine la miting?

Pătraşcu

(El icneşte de necaz. Uitase.)

Mă duc, ce să fac. Poate se termină repede şi nu se face marş după aceea.

Petrica

Dacă ajungeți la guvern, treci pe la Sanda să iei ghetele.

Pătraşcu

(*Se înfurie din nou)*

Numai de soră-ta n-am eu chef mâine.

Petrica

Atunci umblă, mamelucule, prin troiene desculț.

(Petrica pufneşte, întorcându-i dosul rotund cu care l-a momit la un montaj cultural şi îndată se alătură corului de sforăituri, spre disperarea lui Nelu Pătraşcu.)

7. *(Interior, locuința familiei Pătraşcu, noapte. Lui Pătraşcu i-a fugit somnul de tot.)*

Pătraşcu

(Mormăind, ridicat în capul oaselor)

Dormiți, dormiți… Ce ştiți voi? Dacă nu calculez cum se cuvine profilul sorbului, toată sarcina se va resimți în buloanele de prindere.

(Înveleşte grijuliu copiii şi trece în camera cealaltă. Unul dintre tovarăşi zace cu gura deschisă larg, cu maieul chinezesc ud leoarcă.)

Pătraşcu

(În gând, compătimitor)

„O fi suferind”.

(Se apropie atât cât e nevoie să simtă mirosul iute de rom. Îşi face vânt cu palma, se împiedică de sticla goală, pe care o ridică pentru a silabisi vorbele de pe etichetă. Aparent dă din cap dezaprobator, dar înainte de a arunca sticla la găleata de gunoi de la bucătărie, se uită în stânga, se uită în dreapta şi trage o duşcă. Se cutremură şi iese în vârful picioarelor.)

Pătraşcu

(În gând, admirativ)

„Ăştia sunt tovarăşi grei, de la turnătorie şi forjă, de nădejde. Ăştia muncesc, nu jucărie”.

8. *(Exterior, cer, noapte. Luna, deplasându-se cu iuțeală pe cer.)*

9. *(Interior, locuința familiei Pătraşcu, dimineață. La cinci jumate, deşteptătorul sună strident, făcându-i să sară ca arşi. Pătraşcu o zbugheşte spre baie, ca să fie primul. Cel mai masiv dintre tovarăşi îi barează drumul. Prin uşa întredeschisă se zăreşte celălalt tovarăş, mai mărunțel, cu spatele, urinând. Tovarăşul iese, cei doi se întorc în camera lor. Intră Pătraşcu. Are vezica plină şi un gust amar în fundul gâtului. Scuipă de mai multe ori până să-şi dea seama că s-a oprit apa. Din camera tovarăşilor se aude la un radio improvizat, printre paraziți, „Rock around the clock”.*

În bucătărie e agitație mare. Băieții, unul mai mare, altul de clasa întâi, stau la masă şi beau ceai.)

Băiatul cel mare

Mamă, ne-a zis să ne ducem azi cu bluză şi cravată de pionieri!

Petrica

(Plesnindu-şi palmele)

Acuma spui? O să te duci şi tu o dată cu ele şifonate, că nu tuşeşti.

Băiatul cel mare

(Smiorcăindu-se)

Nu ştiu, nene, mie mi le calci, că râde ăilanți tovarăşi pionieri de mine.

(Ăl mic începe şi el să plângă. Nelu Pătraşcu iese din baie zâmbind chinuit.)

Pătraşcu

Ia, să nu mai aud orăcăieli! Nevastă, toarnă-le la băieți câte o Coca-Cola.

(E momentul în care Petrica însăşi izbucneşte într-un hohot înnăbuşit. Pântecele i se zguduie la fiecare suspin.)

Petrica

Ți-am zis că ăia se scoală înaintea noastră, Nelule. Ți-am zis că ăla mic, negricios, umblă des la frigider.

Pătraşcu

(Schimbând macazul din mers)

Da' nu e gata ceaiul? Ia haideți, mă băieți, să vă fac nişte desene animate!

(Îi înghesuie pe băieți lângă perete, în spatele lămpii. Aceştia încă nu au apucat să se dezmeticească şi să întrebe ce vrea să zică Petrica şi despre ce Cola e vorba. Nelu Pătraşcu porneşte să încropească umbre din degetele împreunate savant, fiecare mişcare un animal, fiecare combinație o imagine.)

Mezinul

Tata, ce e alea „desene animale"?

Pătraşcu

Scrie la gazetă, e ceva pentru copii.

(Petrica rămâne, ca de fiecare dată, cu gura căscată, iar acum izbucneşte dintr-o dată în râs.)

Petrica

Fie, măi Nelu, că tare-ți mai place să te prosteşti.

10. *(Interior, locuința familiei Pătraşcu, dimineață. Înainte să iasă pe uşă şi să se îndrepte zgribulit spre stația de tramvai, Pătraşcu îi spune totuşi femeii la ce concluzie a ajuns.)*

Pătraşcu

Nimic nu dovedeşte că tovarăşul Marcu ar fi sustras sticla de Coca-Cola din frigider.

11. *(Interior, biroul senatorului, dimineață. Senatorul Niculescu izbucneşte într-un hohot de râs curat şi puternic.)*

(Secretara îşi iteşte sfioasă capul pe uşă.)

Lucreția

M-ați chemat, tovarăşe senator?

Niculescu

(Ştergându-şi o lacrimă de veselie)

Nu, tovarăşă Lucreția. Ați terminat graficele pe ianuarie?

Lucreţia

Da, tovarăşe senator.

Niculescu

Atunci mergeţi acasă, tovarăşă. Şi nu uitaţi să stingeţi luminile la plecare.

(După o vreme, se aude uşa de la intrare închizându-se.)

Niculescu

Ei, dar văd că te pasionează geografia, tovarăşe Pătraşcu. Spune-mi ai fost în Noua Uniune Sovietică?

Pătraşcu

De două ori, tovarăşe senator. O dată când lucram la prima mea inovaţie şi o dată cu delegaţia TESA de la fabrică. Am realizat atunci o economie de 16 la sută la neferoase.

Niculescu

Bravo, Pătraşcule! Am să-ţi spun o singură dată, ca să nu mă repet. Când mă repet, mă enervez. Republica Comunistă România se învecinează la Est cu Noua Uniune Sovietică. La Nord îi avem ca vecini pe tovarăşii din Noua Uniune Sovietică. La fel şi la Sud, peste Dunăre, Noua Uniune Sovietică. Spre Vest, republica Comunistă România face graniţă cu Noua Uniune Sovietică. De asemenea, la mare altitudine şi în spaţiul cosmic. O realizare grandioasă a secolului trecut, a mileniului trecut, este debarcarea primului om sovietic în cosmos.

Pătraşcu

Da tovarăşe senator. Ştiu, tovarăşe senator.

Niculescu

Aşa, aşa. Ce mai ştii tu, Pătraşcule?

Pătraşcu

Globul pământesc este acoperit în proporţie de 75 la sută de mare. Marea Caspică. În afară de Republica Comunistă Democratică România şi Noua Uniune Sovietică mai este şi Republica Comunistă Malawi.

Niculescu

(Senatorul Niculescu se încruntă.)

Uite cum facem: renunţi la excursia în Republica Comunistă Malawi. Ca să te poţi dedica muncii dumitale aşa cum se cuvine.

Pătraşcu

Eu, tovarăşe senator, tocmai pentru munca mea vreau să merg în străinătate. Trebuie să ne raportăm la realizările tovarăşilor din Occident. Dacă nu…

Niculescu

Bine, bine. Adică ce ştii tu, mă Pătraşcule, despre Republica Comunistă Malawi?

(Nelu Pătraşcu, emoționat, îşi trece limba peste buzele crăpate.)

Pătraşcu

Stat din Africa, numit în antichitate Nyassaland, aşezat pe malul vestic al lacului Nyassa, 26000 de kilometri pătrați, la vest de regiunea Mozambic. Malawi şi-a câştigat independența în secolul trecut. Are o suprafață de 127 368 de kilometri pătrați şi o populație de 4130000 de locuitori. Capitala Zomba. Malawi cu capitala la Zomba. Se cultivă tutun, bumbac, ceai. Limba oficială angleza.

Niculescu

Engleza. Bravo, mă Pătraşcule, bravo băiatule. Da de unde ştii tu toate astea?

Pătraşcu

Din Micul Larus, tovarăşe senator. Ediția 1975.

(Niculescu deschide ochii mari, de data asta surprins cu adevărat.)

Niculescu

Tovarăşe Pătraşcu, dumneata eşti un tovarăş cu experiență, dar în acelaşi timp plin de energie. De astfel de elemenete avem noi nevoie acum, în aceste momente hotărâtoare. Te felicit de asemenea pentru dorința dumitale fierbinte de a studia, de a învăța.

Pătraşcu

Vă mulțumesc, tovarăşe senator. Să înțeleg că veți aviza favorabil cererea mea pentru excursie?

Niculescu

Tovarăşe Pătraşcu, acest Mic Larus din... 1975, sau cum dracu' i-ai zis, este un produs al capitalismului deşănțat care stăpânea o bună bucată a globului pe vremea aceea. Este propagandă imperialistă. De bună calitate uneori, trebuie s-o recunoaştem, pentru că doar apreciind la justa valoare greşelile trecutului putem privi cu încredere spre viitor şi mai ales putem cârmui cu înțelepciune prezentul. Propagandă, da, îndreptată împotriva omului şi a aspirației sale fireşti către democrație. Împotriva liniştii copiilor noştri. Nu-ți place liniştea, Pătraşcule?

Pătraşcu

Ba da, tovarăşe senator.

Niculescu

Ce-i aia Africa, Pătraşcule? Ce-i aia Mozambic? Ce-i aia angleză? Din 1975 până în zilele noastre, tovarăşii din Republica Comunistă Malawi au făcut paşi uriaşi pe calea edificării societății comuniste multilateral dezvoltate. În anii reconstrucției s-au consolidat industria constructoare de maşini, petrochimia, agricultura ştiințifică. Irigațiile s-au extins pe tot teritoriul țării, permițând producții de cereale record la hectar. Tot mai multe colective de oameni ai muncii din Malawi raportează realizarea planului la

toți indicatorii de bază înainte de termen, depăşiri şi însemnate economii la materiile prime şi energie electrică. Din punct de vedere ideologic, tovarăşii din Malawi ne urmează îndeaproape şi ne susțin. Aceasta este Republica Comunistă Malawi, tovarăşe Pătraşcu, aceasta, nu imaginea strâmbă din larusul dumitale bun de aruncat la groapa de gunoi a istoriei.

Pătraşcu

(Nelu Pătraşcu dă repede din cap.)

Tovarăşe senator, eu l-am răsfoit aşa, din curiozitate. Ştiți, mie îmi cam plac lucrurile vechi.

Niculescu

Să nu-ți mai placă. Suntem în anul 2010. Suntem în mileniul trei. Să-ți placă noul, tinerețea, progresul. Să le slujeşti cu credință.

12. *(Exterior, miting în Piața Revoluției, amiază. Mulțime de tovarăşi hotărâți. Manutanțieru se bagă între ei toți, masiv, irezistibil şi se răsteşte.)*

Manutanţieru

Dă şi mie portavocea aia.

(Pătraşcu îi întinde respectuos aparatul.)

Pătraşcu

Poftiți, tovarăşe Manutanțieru.

Manutanţieru

Ce se strigă, mă acilea?

(Responsabilul de miting consultă lista de lozinci.)

Responsabilul

Aici este grupa şaisprezece. Se strigă: „Jos Guvernul mincinos!”, „Noi v-am votat, voi ne-ați înşelat!”, „Libertate, libertate!”.

(Manutanțieru rămâne câteva clipe pe gânduri, cu ochii ațintiți spre Nelu Pătraşcu. Pare că evaluează posibilitățile.)

O voce veselă

Bă țigane, fir-ai tu al dracului, ce faci, ne ții toată ziua aici?

(Manutanțieru se propteşte bine pe picioare ca să nu alunece pe zăpada bătătorită, trage aer în piept cu un vaier de groază şi urlă speriindu-i pe toți cei din jurul său.)

Manutanţieru

Jos-gu-ver-nul-min-ci-nos! Jos-gu-ver-nul-min-ci-nos!

(Se iau mai mulți după dânsul. Pătraşcu însuşi revine de unde fugise, alăturându-se corului de glasuri care în gerul poleit de soare se materializează în fuioare efemere de abur, parte revoluționar – parte democratic.)

Mulţimea

Jos-gu-ver-nul-min-ci-nos! Jos-gu-ver-nul-min-ci-nos!

(Piața Revoluției e albă de zăpadă. Mitingul se scămoşează şi se încheagă la loc, manevrând patru mii de oameni, care în paltoane, care în scurtele vătuite din inventarul secțiilor.

Nelu Pătraşcu strigă o vreme cu răspundere. După care nu se mai poate împotrivi senzației de moleşeală, care, în ciuda frigului, îi urcă dinspre picioare. Prins între trupurile tari şi calde ale tovarăşilor, se pomeneşte cu imaginea Petricăi pe retină, acolo unde ea se străduieşte să-i amintească ceva. Iar el nu pricepe nimic.)

Petrica

(Din off, pe un ton dojenitor)

„Excursie ne trebuie nouă acuma, măi Nelule? Tu te duci în Malawi acela şi ăl mic rămâne corigent la chimie. Nici ghete n-ai în picioare".

(Nelu Pătraşcu tresare iluminat. Profită de o scurtă acalmie, pentru a-l interpela pe un individ îmbrăcat în negru, cu scut şi un baston cât toate zilele la brâu.)

Pătraşcu

Tovarăşe scutier, după miting urmează marş?

Scutierul

Da. Urmează marş de protest pe traseul Piața Revoluției-Piața Victoriei- Piața Romană- Piața Universității-Piața Revoluției. Să nu vă pierdeți pe drum că dați de dracu'!

Pătraşcu

Mulțumesc, tovarăşe. Vă rog să mă scuzați.

(Sună pagerul scutierului. Scutierul citeşte mesajul şi se grăbeşte, dispărând în mulțime. Câțiva muncitori îl bat pe spate prietenoşi.)

13. *(Exterior, miting în Piața Revoluției, amiază. Pătraşcu întinde brațele înainte şi îi dă la o parte pe cei din fața lui.)*

Pătraşcu

Tovarăşi, dați-mi voie, vreau să ajung la tribună.

(Platforma camionului e departe. Nelu Pătraşcu se orientează după cele două drapele roşii, care flutură maiestuoase deasupra cabinei. În mulțime, unii strigă lozinci, alții citesc ziarul. Într-un grup se joacă bâza, iar alții doi, pe scăunele pliante joacă şah. Prim planuri cu oameni mestecând. Pătraşcu ajunge cu greu printre tovarăşii de ordine şi le cere cam ruşinat să-l ajute. Zece perechi de brațe se împreunează aburcându-l pe țesătura de scânduri mirosind a brad umed. Apoi cineva îi întinde microfonul.)

14. *(Exterior, platforma de lansare în conductele magistrale, dimineață. Senatorul Niculescu, Bebe Niculescu pentru intimi, Bebe pentru tovarăşa secretară Lucreția, se apropie de Petrica şi o ia în brațe oarecum emoționat.)*

Niculescu

Tovarăşa Pătraşcu, nu vă pierdeți cu firea! Tovarăşul Pătraşcu e om în toată firea şi un tovarăş de nădejde. Şi apoi fraţii noştri din Republica Comunistă Malawi cunosc deja valoarea tovarăşului Pătraşcu, atât ca inovator de frunte cât şi ca element de bază al familiei. Am avut noi grijă

.

(Petrica se îndepărtează sufocându-se. Nelu Pătraşcu o urmăreşte cu privirea, înduioşat. Simte că pentru femeia asta ar fi în stare să dărâme munții. I-ar spune câteva cuvinte pornite din inimă însă stratul de plasturi care-i acoperă gura în scop protector nu-i permite decât gemete scurte şi subțiri.)

Niculescu

Ei, tovarăşe Pătraşcu, spuse senatorul Niculescu, eşti gata?

(Nelu Pătraşcu dă din cap.)

Niculescu

Atunci să trecem la verificările finale.

(Doi tovarăşi din personalul tehnic încep să se agite, încercând bandajele albe în care viitorul excursionist a fost înfăşurat temeinic şi racordul tubului de oxigen care se pierde sub plasturi.

Când lucrătorii desfac cele patru zăvoare ale capacului de la gura de vizitare a magistralei, un damf puturos îi loveşte pe toți în față. Unul dintre tovarăşii de la tehnic acționează un soi de extinctor în gura abia descoperită a canalului. Treizeci-patruzeci de aurolaci țâşnesc dinăuntru şi o rup la fugă care încotro. Senatorul Niculescu aruncă o privire în puțul negru şi tuşeşte mulțumit.)

Niculescu

Tovarăşe Pătraşcu, sunt şi eu emoționat ca toți cei de-aici. Ia-ți la revedere de la tovarăşa de viață şi de muncă. Desfaceți plasturii tovarăşului Pătraşcu! Foarte curând vei transmite salutul nostru călduros tovarăşilor din Republica Comunistă Malawi. Ai memorat culorile drapelului de stat?

(Nelu Pătraşcu trage aer în piept. Surescitarea şi aerul rece îl fac uşor incoerent. Discursul său este acompaniat de fluiere doinind şi tobe africane.)

Pătraşcu

Memorat, tovarăşe senator. Avem, pe orizontală, o pajişte verde, o mare sau un lac de culoare roşie şi cerul de culoare neagră. Pajiştea verde merge până la marginea mării. Verdele e proaspăt şi intens şi se termină brusc pentru că pajiştea coboară abrupt spre valurile roşii. Iar noi nu vedem malul propriu-zis. Marea e foarte roşie, însă nu din pricina algelor, ci băgăm de seamă că din pricina soarelui care iese pe jumătate din apă. O fi la răsărit? La asfințit? Nu ştim. Are o mulțime de raze roşii, împrăştiate pe cerul negru ca smoala, cu toate că cine-a mai văzut cer negru când luminează soarele? Noi credem că ar trebui să fie albastru. Dar aşa cum

spune şi Tovarăşul, fiecare popor îşi edifică propriul drum spre comunism, ținând cont de condițiile specifice. Deci, asta este, tovarăşe senator: cerul negru, soarele şi marea roşii, pajiştea verde. Probabil că e multă umezeală în iarba de pe pajiştea aia, pentru că v-am spus, e mai verde ca un verde obişnuit.

Niculescu

Bine, bine, drum bun şi la revedere tovarăşe Pătraşcu! Tovarăşa Petrica, frumos vă şade, ia spuneți?

(Petrica Pătraşcu se aruncă zguduindu-se de plâns peste Nelu pe care-l sufocă sub burta țuguiată.)

Petrica

Nelule, unde te duci tu, Nelule? Ți-au fost mai dragi rotoarele ca nevasta şi fabrica ca casa.

(Tovarăşii de la tehnic potrivesc din nou racordul tubului de oxigen sub plasturi şi-i fixează omului casca pe cap.)

Niculescu

Dați-i drumul, spuse senatorul. Drum bun, tovarăşe Pătraşcu!

15. *(Exterior, platforma de lansare în conductele magistrale, dimineață. Niculescu tremură de frig şi e nemulțumit.*

Nelu Pătraşcu, în schimb, asudă sub coconul de bandaje. Prin minte îi trece că peste câteva ore o să şadă pe malul lacului Nyassa, cu tovarăşii din Malawi, discutând probleme tehnice. Nu a studiat domeniul, însă din câte îşi aduce aminte magistrala de gaz Bucureşti-Zomba e una dintre cele mai rapide, mai ales de când nu mai circulă nici un centimetru cub de gaz prin dânsa. De fapt, e singura rămasă în funcțiune.

Doar ochii i se mai mişcă sub vizorul căştii, iar pe spinare două capete de bandaj desprinse flutură ca două cioturi de aripi albe. Unul dintre tehnicieni le capsează şi pe acelea, ca să nu se agațe în timpul deplasării rapide prin magistrală şi să-l dezechilibreze. Îl ridică cu un sistem de scripeți, apoi îl coboară cu atenție în gura de vizitare. Pun capacul la loc.

Senatorul Niculescu mai aşteaptă până când simte pământul tremurând scurt sub tălpi, din pricina şocului pneumatic, iar acele manometrelor zvâcnesc o singură dată.)

16. *(Interior, biroul senatorului, dimineață. În vreme ce Niculescu întrezăreşte viitorul prin aburul dulce al cafelei, tovarăşa Lucreția dă buzna peste el în birou, îmbujorată, cu părul într-o fermecătoare neorânduială.)*

Lucreția

Tovarăşe senator! Bebe! S-a întâmplat ceva îngrozitor! E criză!

Niculescu

Ascultă la mine, tovarăşă: ca demnitar cu experienţă de cinci legislaturi, ştiu că crizele se împart, de regulă, în două mari categorii: pasabile şi foarte pasabile.

(Se ridică zâmbind ca să închidă uşa biroului în spatele tovarăşei Lucreţia. După ce reflectează două secunde pune şi iala.)

Niculescu

Ce s-a întâmplat?

Lucreţia

Tovarăşul Pătraşcu nu a fost recepţionat la staţia de pompare numărul doisprezece. Staţia unsprezece confirmă trecerea dânsului la parametrii normali, însă staţia doisprezece nu l-a mai repompat pe tovarăşul Pătraşcu.

(Senatorul ţâţâie întărâtat, totuşi prea puţin surprins. O împinge pe Lucreţia spre unul dintre fotolii.)

Niculescu

Nu l-a mai repompat zici? Adică cum?

(Lucreţia suspină.)

Lucreţia

Ultimul raport cu privire la întreţinerea magistralei nu era deloc favorabil. Posibilitatea unor scăpări accidentale a crescut considerabil.

(Spunând „accidental" şi „considerabil" nici nu-şi dă seama în ce stare de excitaţie îl aduce pe Niculescu. Acesta începe demersurile febrile în vederea dezbrăcării tovarăşei Lucreţia şi îi rupe un nasture.)

Niculescu

Unde ar putea fi acum?

Lucreţia

(Ajutându-l la dezbrăcare)

Nu putem şti. Poate fi într-un strat geologic. Dar magistralele astea sunt atât de uzate şi încâlcite încât practic poate fi în orice punct de pe globul, pământesc. Dacă eu aş fi în locul lui n-aş şti să-mi explic de ce am ajuns unde am ajuns.

Niculescu

Fascinant. Nu vrei să ascultăm radio? Este ceva ce au inventat tovarăşii de la propagandă. Din nefericire, redă şi voci de imperialişti, ba chiar şi muzică decadentă, dar noi suntem tovarăşI cu discernământ, nu ne lăsăm contaminaţi.

17. *(Exterior, marginea unui lan de porumb spectaculos, după-amiază târziu.*

Când Nelu Pătraşcu reuşeşte să înlăture capacul puţului, mai are oxigen pentru vreo patru-cinci minute. Capacul e atât de ruginit încât i se spulberă

între degete. Arsura luminii îi smulge un strigăt slab. Iese anevoie prin gaura strâmtă şi reuşeşte să se ridice în picioare, clătinându-se.

În mod normal tovarăşii din Malawi ar fi trebuit să-l ajute, extrăgându-l din coconul de bandaje. Pătraşcu se arată mulțumit că i-a scutit de un efort. Cu un gest scurt îşi smulge plasturii de pe gură. Zoaiele colectate pe magistrală îi curg până şi din păr, pe sub cască. Panoramează peisajul încet. Un lan de porumb însorit, din care îşi iau zborul câteva păsări speriate.

Apoi îi zăreşte, la numai cinci-şase metri de el, pe bătrân şi pe nepotul acestuia, un băiețel de zece ani. Bătrânul îndreaptă spre Nelu Pătraşcu țeava unui Winchester antic.)

Bătrânul

What the hell is that?

Copilul

(Speriat)

I don't know, grandpa. Let's get out of here!

(Pătraşcu face doi paşi şi zâmbeşte fericit.)

Pătraşcu

Deci asta este angleza? Tovarăşi malawieni, vă aduc salutul călduros al tovarăşilor de la Sece Aversa Sea şi al tovarăşului senator Niculescu personal. Sunt Nelu Pătraşcu, depanator de pompe axiale şi inovator. Nais tu mit iu!

(Zoaiele îi dau mâncărimi groaznice şi tot încercând să se descotorosească de kilometrii de bandaj în care a fost înfăşurat îşi dă seama că răspândeşte o duhoare fără seamăn.)

Pătraşcu

Asta e! Dezavantajele transportului. Transport bum-bum pompă pneumatică!

(Se scuză, schițând o plecăciune.)

Băiatul

(Cu ochii rotunzi de spaimă)

Grandpa, don't you think it's dangerous?

Bătrânul

I'm afraid it is. Stay back, son!

(A văzut multe la viața lui, nu e un bătrân căpățânos, cu toate că multe dintre evenimente îl depăşesc, ba are chiar un băiat pilot. Face un efort de memorie.)

Bătrânul

Stay back, son! I think this is Big Foot. A legendary giant monkey. A half-a-man monkey. Big Foot.

(Nelu Pătraşcu mai face un pas. Vede lanul de porumb unduind în jurul lor la fiecare adiere a vântului proaspăt şi aude miile de şoapte vegetale.)

Pătraşcu

(Strigă ca pentru surzi)

Frumos! Nais!

(Pentru nişte tovarăşi păşind pe calea edificării societății comuniste multilateral dezvoltate, i se par destul de grei de cap.)

Pătraşcu

(Repetă, cuprinzând cu un gest generos întregul lan de porumb.)

Nais! Eu ajut la voi să crească şi mai mare!

Băiatul

(Băiatul scânceşte.) I'm scared, grandpa! Do something!

(Nelu Pătraşcu începe să se enerveze. Propria duhoare îl dă gata.)

Pătraşcu

Eu lucrez la un rotor de pompă axială cum n-ați mai văzut, tovarăşi. O să obținem o înălțime de aspirație cu douăzeci la sută mai mare decât pompele obişnuite. Ştiți dumneavoastră ce înseamnă asta? Încotro e lacul? Lacul Nyassa?

(Cei doi ridică din umeri. Habar n-au.)

Pătraşcu

Asta înseamnă pierderi compensate pe traseu. Pentru irigații este esențial. Asta înseamnă hectare în plus de irigat şi o cantitate mai mare de precipitații pe metrul pătrat.

(Bătrânul se hotărăşte brusc să nu rişte. Dacă monstrul strică ceva în rezervație, în singura rezervație care mai păstrează o cultură de porumb, poate să-şi piardă postul de paznic. Nelu Pătraşcu mai face un pas, ultimul.

Copilul țipă, acoperindu-şi ochii.)

Copilul

Grandpa, Big Foot want to eat us!

(Primul glonț îl loveşte pe Nelu Pătraşcu în umărul drept, făcându-l să se răsucească în loc ca un titirez. În vreme ce se prăbuşeşte, mai încasează unul în stomac.)

Pătraşcu

Tovarăşi!

(Bătrânul se apropie prudent, gata să-i dea lovitura de grație.)

Copilul

Big Foot, Big Foot! Big Foot.

(Pentru Nelu Pătraşcu vorbele acestea au ceva familiar şi neruşinat, incompatibil cu morala comunistă.)

Pătraşcu

(Mormăie)

Vorbeşte, bă tovarăşe, frumos…

(Începe rememorarea rapidă a propriei vieți, cu imaginea tramvaiului 21 plecând de-a-ndoaselea din stație.)

Dănuț Ungureanu

Leave your response!

Add your comment below, or trackback from your own site. You can also subscribe to these comments via RSS.

Be nice. Keep it clean. Stay on topic. No spam.

Name (required)

Mail (will not be published) (required)

Website (optional)

You can use these tags:

<a href="" title=""> <abbr title=""> <acronym title=""> <b> <blockquote cite=""> <cite> <code> <del datetime=""> <i> <q cite=""> <strike>

This is a Gravatar-enabled weblog. To get your own globally-recognized-avatar, please register at Gravatar.

Submit Comment

CAPTCHA Code

Articole SRSFF (RSS)

Comentarii (RSS)

sondaj

Cum consideraţi gestul SRSFF de a oferi gratuit, la lansare, volumul "Alte ţărmuri"?

- Un gest de generozitate pentru sefeul românesc (78%, 112 Votes)
- Un gest frumos, dar inutil într-o lume mercantilă (13%, 18 Votes)
- O excentricitate marca SRSFF (6%, 8 Votes)
- Un gest de prost gust, sper sa nu se mai repete (3%, 5 Votes)

Total Voters: **143**

Vote

Loading ...

- Polls Archive

arhiva

rubrici

- Autor X (1)
- Contra-editorial (3)
- Cronici (36)
- Editorial (44)
- Eveniment (16)
- Fandom (60)
- Mapamond (27)
- Profil (9)
- ProspectArt (12)
- Proză (44)
- Surfer (42)

calendar

June 2010

«

May

0 1 2 3

4 5 6 7 8 9 0

1 2 3 4 5 6 7

June 2010

8 9 0

SRSFF recomandă: de ascultat

-

Exploratorii lumii de mâine - realizator: Ştefan Ghidoveanu - În a doua şi a patra sâmbătă din fiecare lună, de la ora 13:15

SRSFF recomandă: de citit

-

În fiecare vineri - Rubrica de science-fiction şi fantasy

SRSFF recomandă: reviste online şi site-uri

-
-
-
-
-
-
-
-
-

edituri & librării recomandate de SRSFF

-
-
-
-
-

bloguri recomandate

- Bebe şi Voicu
- Biblioteca Babel
- Blog de cărţi
- Blogul editurii Nemira
- Blogul lui Feri

- Capricornk13
- Colierul de perle al bunicii
- Cu musca la arat
- Culturalsflearnings
- Cum vă place
- Horia Gârbea
- Horia Nicola Ursu
- SciFiBlog
- Ştefana Czeller
- Stil, substantiv
- Ţesătorul

etichete

Ştefana Czeller Ştefan Ghidoveanu Alexandru Ungureanu Alex Popescu Ana Antonescu Angelo Mitchievici Antuza Genescu Balin Feri Cătălin Sturza Cornel Secu Costel Baboş Cristian M. Teodorescu Cristian Tamaş Cristian Tudor Popescu Daniel Dociu Danuţ Ungureanu Dario Pecarov Diana Alzner Doina Hanu Dragoş C. Butuzea Dragoş Jieanu Dumitru Cl. Stătescu Gheorghe Rogoz Gregory Benford Helion Horia Gârbea Ion Hobana Laura Sorin Lino Aldani Liviu Radu Luciana Grosu Mihai Dan Pavelescu Mihai Iovănel Mircea Opriţă Mugur Cornilă Paul Cernat ProspectArt Proză Rudi Kvala science-fiction Sebastian A. Corn Silviu Genescu Sorin Camner tehnici literare Victor Martin

You need to log in to vote

The blog owner requires users to be logged in to be able to vote for this post.

Alternatively, if you do not have an account yet you can create one here.

Powered by Vote It Up

cele mai recente articole

- Stil, substantiv (9. Tratează-te de adjectivită!)
- ProspectArt – vineri 25 iunie
- Dragoş Jieanu la SRSFF
- Bo – Gheorghe Rogoz
- Autodafé la ProspectArt

Cele mai comentate articole

- Aşteptările cititorului (amator) de science-fiction
- Anglomania salvează România
- Omohom - Cristian Tudor Popescu
- Cormac McCarthy-Drumul
- Bicicleta, maşina de speriat scriitori

comentarii recente

- Aspoiu on Seniorii imaginației
- Dorian on Seniorii imaginației
- Victor MARTIN on Nautilus – iunie
- Flavian Petraru on Brandon Sanderson – Elantris
- Kvala on ΠανΓαια

Powered by WordPress | Log in | Entries (RSS) | Comments (RSS) | Arthemia theme by Michael Jubel | Distributed by eBlog Templates